

ההצבעה הראשונה: קפאון!

מעטים נשארו באולם, כשישבו באיכח הסיעות על במת הנשיאות הריקה, פתחו את המעטפות. התוצאות היו, בדיוק מאתימטי, מה שקבעו החוזים מראש: 48 קולות (מפצי וערבייה) לבן-צבי; 15 קולות (הדתיים) לגורוק; 18 קולות (הציונים הכלליים) לברנשטיין; 17 קולות (מפ"ם ומק"י) לגרינבאום; 12 פתקות ריקות (של אנשי חרות, הפרוגרסיביים, דוד ליבשיץ ותנה למדן).

להרוג כמה ח"כים. העתונאים ערכו סקירות בוק, החליפו רשמיהם. "צריכים להרוג כמה ח"כים כדי לבחור בנשיא", התלוצץ אחד. שני נחש ששוב לא יהיה מוצא אלא לגורוק מטבע בין בן-צבי וגורוק. או לתת ליושבי-ראש הכנסת לקטוף עליים של פרח, כנערה המנסה לקבוע אם אהוב-לבה, "אוהב, לא אוהב, אוהב, לא אוהב..."

היה נדמה כי הצדק יישר אתם. בהצבעה השנייה, שגם בה היה צורך ב-61 קולות כדי לבחור בנשיא, היתה התוצאה בדיוק כמו בהצבעה הראשונה, פרט להופעתו של איש-מפ"ם מרכזי בנשוב, (שאיחר משום מה). פה ושם פרץ בין העתונאים הפיהוק הראשון, תכונה לקראת תריסר הצבעות גוספות הסרות-תוצאות להן התכוונו בלבם. ורק חדי-מבט ביניהם שמו לבם לעובדה ועירה: דוד בן-גוריון, ליד שולחן הממשלה, שפע חייכים ובטחון. "אל יתהלל חוגר כמפתח", חשבו אחדים. אולם היו גם שהחלו חושדים כי בן-גוריון ידע משהו שבישר לו כי אפשר יהיה, עוד מעט, לפתוח את החגור ולזרוק לפינה.

הצד השני: כמוגד ותוקע סכין בגבם, בגלל חזרתו לממשלה, מתיעץ במכוכה עם שותפיו. גם אנשי גורוק אינם רואים מוצא

מכונית דוהרת. כחצי שעה לפני כן, הגיע גבר צעיר לשדה-התעופה בלוד, ירד מן המטוס שהובילו משוייץ, זרק את מזוודתו על ריצפת חדר המכס, קפץ לתוך מכונית שהמתינה לו דהר ירושלימה. היה זה חברי-הכנסת הציוני-כללי שלום זיסמן, ראשון החוזרים שהועקו מחוץ-לארץ. הוא פרץ לאולם בראשית ההצבעה השלישית, נתקבל על ידי חבריו בתרועה, כמציל שהגיע לסופע.

ההצבעה השלישית התקדמה אף היא בדומיה, לא נראתה שונה מקודמתה. רק יעקב קליבנוב, הציוני-הכללי רחב הגוף, נטל לידו מעטפה, זרק אותה לקלפי, נוכח לדעת שהיה זה מכתב פרטי שהתחלף בידו עם מעטפת ההצבעה. ניתן לו לזרוק את המעטפה הנכונה.

"משה סנה", קרא רוזטי. אך סנה לא היה באולם. מאיר יערי קפץ ממקומו, יצא, חזר עם סנה, שביקש עתה להצביע מחוץ לתורו. ניתן לו לזרוק את מעטפתו אחרון. רק מעטים שמו לב לפרשה. היא נראתה כרומז על משהו.

נידנוד בראש. פתאום, מבלי שאיש ידע את-המקור האמיתי, פשטה במזנון שמועה: ההכרעה נפלה. אנשי מפ"ם הצביעו בהצבעה השלישית בעד בן-צבי, הבטיחיו לו בואת רוב מוחלט.

המתחות הגיעה לשיאה. העתונאים וחברי-הכנסת חזרו ותפסו את מקומותיהם, השאירו על שולחנות המזנון ארוחות-ערב בלתי גמורות. בן-גוריון נכנס אף הוא, נעץ עיניו באשתו, פולה, שישבה בשורה הראשונה על היציע, נד בראשו בתנועה כמעט בלתי-מורגשת.

יוסף סרלין, שתפס החל מן ההצבעה השנייה את כסא היושבי-ראש, קירב את פיו למיקרופון, קרא בקול משועמם: "חבר הכנסת בן-צבי,

הסמינלס: משה סנה ואהרן ציונינג יוצאים מן האולם. בדבם הם יודעים מה תהיה ההכרעה. אולם איש אינו יודע זאת עדיון מלכדם. רק אחרי התייעצות-חשף של פיעתם נתקבלה ההחלטה: בעד בן-צבי.